

Tony's zoektocht heeft niks opgeleverd. Hij heeft het afgelopen uur de omgeving rondom de boomboothut grondig doorzocht, maar Wilbert is nergens te bekennen.

Tijdens zijn zoektocht kwam Tony wel Valentijn de kleine vleermuis tegen. Hij hing ondersteboven aan een tak. Tony vroeg aan hem of hij Wilbert had gezien. De kleine vleermuis had de hele dag had geslapen en dus niets gezien. Maar Valentijn wilde wel meehelpen met zoeken. Tony sprak daarom met hem af dat hij naar de boomboothut zou komen als hij iets te weten kwam.

Precies op het afgesproken tijdstip is Tony weer terug bij de boomboothut. Luka is er nog niet. Tony loopt de keuken in. Hij ziet daar het onaangeroerde bord van Wilbert staan. Hij vermoedt dat Wilbert dus niet is thuisgekomen in de tussentijd. Toch loopt hij naar de slaapkamer om te kijken in Wilberts mand. Het zou namelijk niet de eerste keer zijn dat hij naar Wilbert op zoek was, terwijl die oude schildpad gewoon lekker in zijn mand lag te slapen.

Eén keer was dat zelfs gebeurd tijdens verstoppertje spelen. Wilbert was toen de zoeker, maar al gauw was hij zo moe geworden van het zoeken dat hij eventjes in zijn mand was gaan liggen. Daar viel hij in een urenlange, diepe slaap.

Hij werd niet wakker toen Smartie de ongeduldige eekhoorn na een tijdje tevoorschijn kwam en keihard riep: "ABC, ik kap ermee!"

Hij werd ook niet wakker toen de anderen snel daarna ophielden met het spel.

Pas uren later, toen de geur van het avondeten zijn neus binnendrong, werd de oude schildpad wakker.

Maar deze keer ligt Wilbert ook niet in zijn mand. Tony loopt de

slaapkamer uit. Als hij op de gang is, wordt de voordeur net opengedaan door Luka de uil.

"Gegroet waardige opponent, Kapitein Antonius! Gaarne kom ik u op de hoogte stellen van de resultaten van mijn expeditie!"

"Hoi Luka, wat fijn om je... uhh u... te zien! Wat ben... bent u te weten gekomen?"

Tony vindt het altijd lastig om Luka met u aan te spreken. Hij doet erg zijn best om beleefd tegen hem te zijn, anders weigert de trotse uil met hem te praten.

"Mijn scheepsjongens, Koenraad en Louis, hebben uw kompaan gesignaleerd," zegt Luka. "De heer Wilbertus Schildpaddius wilde hedenmorgen aan boord treden van mijn schip. Echter, hij weigerde het poortgeld te betalen. Dientengevolge is hij over boord geworpen. Daarna heeft hij wellicht zijn verlies genomen en is hij niet meer gezien."

"O, jeetje!" roept Tony. "Heb... uhh heeft... u misschien ook aan de vissen bij je... uhh uw... schip gevraagd of die hem hebben gezien?"

"Uiteraard niet. Ik verlaag mij absoluut nooit en te nimmer tot onder het zeeniveau, wat denk je wel niet?" zegt Luka verontwaardigd. "Dat vulgaire zeevolk dient uitsluitend om te consumeren en nimmer om ermee te converseren!"

"O, oké," zegt Tony. "Nou heel erg bedankt voor de moeite. Dan zal ik nu zelf verder op onderzoek uitgaan. Dag Kapitein Luka!"

Tony wil geen kostbare tijd meer verliezen. Hij grist zijn snorkelmasker van de kapstok. Dan gaat hij naar de ladder, daalt af en zet het op een lopen naar het schip van Kapitein Luka.

14

Bij de steiger naast Luka's piratenschip aangekomen, doet Tony al rennend zijn kleren uit en zijn snorkelmasker voor. Hij rent de steiger af en springt in het water.

Eerst ziet hij alleen een soort zandwolk, die is veroorzaakt door zijn sprong. Dan wordt de zee weer rustiger. Het zand daalt.

Een paar meter verderop ziet Tony een prachtige felgele vis. Hij maakt oogcontact met hem en wenkt hem om dichterbij te komen. Dan wijst hij naar boven. Hij maakt met snelle hapbewegingen duidelijk dat hij boven het wateroppervlak met hem wil praten.

Eenmaal boven steekt de vis zijn lange snuitachtige mond boven water.

